

Tornar al referèndum. I tant que sí!

«Tenen tota la raó ja que el referèndum era, és i serà sempre la millor opció. Per a Catalunya mateix, per Espanya i per al món»

En els darrers mesos sectors rellevants de l'esquerra catalana han fet bandera de la idea de ?tornar al referèndum?, de tornar al consens del dret a decidir, allí on la societat catalana disposa de majories clares. Critiquen que l'independentisme hagi tirat pel dret i hagi optat per la unilateralitat quan aquesta proposta no compta amb un suport tant majoritari com el que té la convocatòria d'un referèndum. Argumenten que unes eleccions plebiscitàries no eren la millor opció i el resultat diabòlic del 27-S els dona la raó ja que no tots els partits van acceptar que fossin plebiscitàries. Efectivament, ni els vots Catalunya Sí que Es Pot, ni els d'Unió ni els del PACMA es podien comptar en el "sí" o en el "no".

Tenen tota la raó ja que el referèndum era, és i serà sempre la millor opció. Per a Catalunya mateix, per Espanya i per al món. Un mandat clar és el que sempre han demanat els països europeus quan se'ls treu el tema del reconeixement de les aspiracions catalanes. El més curiós d'aquestes argumentacions és que sovint quan es demana ?tornar al referèndum? es mira als independentistes com si ells en tinguessin la culpa. De fet, és molt paradoxal, tenint en compte que hi ha persones imputades per haver posat les urnes i que l'independentisme ha demanat per tots cantons i amb tota la imaginació possible explorar les formes per fer una consulta legal. Aquest esforç per ?tornar al referèndum? és legítim, honest i necessari sempre, és clar, que s'orienti no pas cap als que han fet tot i més pel referèndum sinó als que el van prohibir i diuen que ho tornaran a fer, que avui continuen sent majoria al Congrés dels Diputats.

Està a les mans d'En Comú-Podem i dels seus aliats aconseguir els suports per un referèndum legal i acordat durant les properes setmanes. Tenen tota la raó quan diuen que mai a Espanya hi havia hagut tant suport al referèndum i les seves intencions són honestes. És més, després de moltes vacil·lacions, la posició pública dels líders estatals de Podem han entrat en els darrers dos mesos en una certa coherència que cal posar en valor. El context actual és una finestra d'oportunitat. Tornarà a passar mai més que En Comú Podem, Esquerra i DiL siguin tant decisius a les Corts espanyoles i tinguin la capacitat de decantar la presidència del govern? Vénen doncs setmanes on aquesta posició de ?tornar al referèndum? haurà d'intensificar la seva lluita explorant totes les esclertes possibles. Què haurien de fer mentrestant els independentistes? Doncs escoltar totes les propostes de referèndum que vinguin de l'Estat, estar oberts a negociar terminis i ser totalment flexibles per si cal variar el propi full de ruta unilateral.

Però mentre no hi hagi propostes en ferm de governs o de candidats amb possibilitats reals de presidir governs, ni dates sobre la taula, ni preguntes clares i binàries sobre la independència, no s'hauria de perdre ni un segon en implementar l'únic mandat clar que en resulta del 27-S: preparar les estructures d'estat per quan la Generalitat, amb la pròpia legalitat si l'Estat no n'ofereix cap altre, convoqui els ciutadans a votar la Constitució de la República Catalana.